

Retningslinjer for udgivelse af Det Tredje Testamente – båndafskrifter

1. Anvendelsesområde

Retningslinjerne gælder for afskrifter af Martinus' foredrag, svar på spørgsmål samt andre mundtlige udtalelser, der er optaget på bånd, og som egner sig til udgivelse.

2. Afskrift

Foredraget afskrives eksakt, som Martinus har formuleret sig.

Betoninger, latter, host, pauser m.m. af Martinus medtages og skrives i kantede parenteser. Eksempler: [betones stærkt af Martinus] eller [Martinus bliver meget bevæget].

Bankelyd, når Martinus slår pegepinden i gulvet ved skift af lysbilleder, skal medtages.

Hvis Martinus overdøves af støj eller latter fra tilhørerne, angives det, fx: [overdøves af latter].

Hvis det er vanskeligt eller umuligt at høre, hvad Martinus siger, skal det anføres i afskriften de pågældende steder, fx: [publikums hosten overdøver Martinus].

3. Bearbejdelse

Grundlæggende retningslinjer:

3.1 Ikke kopi af det talte

Martinus ønskede ikke, at teksten skulle være identisk med det talte:

Martinus: Et foredrag er jo ikke egnet til at skrive direkte af. Det skal jo bearbejdes.

Medarbejder: Teksten er helt identisk med det talte foredrag, bortset fra enkelte direkte fortællelser, som jeg har udeladt.

Martinus: Det er jo det, den ikke skal være. Den skal ikke lige være en kopi af sådan, som jeg har sagt. Jeg er ikke sådan tilfreds med ... Jeg ville jo slet ikke skrive sådan, hvis jeg skulle skrive det. Det talte er noget helt andet.

(Rådsmøde 26.03.1974)

3.2 Uændret indhold

Betydningen og det åndsvidenskabelige indhold må ikke ændres.

Fra mundtlig til skriftlig gengivelse:

3.3 Tekst, der kan udelades:

3.3.1 Gentagelser, der ikke i sig selv er påkrævede, ikke virker forstærkende eller ikke bidrager med nye nuancer.

3.3.2 En sætningsdel, som ikke gøres færdig (blindgyder). En sætningsdel, som Martinus efterfølgende selv korrigerer eller annullerer.

3.3.3 Småord og fyldord, som ikke er påkrævede eller betydningsbærende.

3.3.4 Åbenlyse fortællelser, fejl eller misvisende ord.

3.3.5 Oplysninger, der ikke har relevans for foredragets indhold, fx lokale forhold, Martinus' helbreds-tilstand, igangværende skrivearbejder. I kraft af den fuldstændige afskrift bliver disse oplysninger bevaret i det historiske arkiv.

3.4 Tekst, der kan tilføjes:

3.4.1 Mindre tilføjelser, der er nødvendige for at præcisere teksten, når det er oplagt, hvad Martinus mener. Det skal dog ikke "forklares", hvad Martinus mener. Der må gerne være uforklarede udsagn, manglende detaljer og passager, der er åbne for fortolkning. Hvis f.eks. Martinus nævner fire grundenergier, er det ikke nødvendigt at skrive alle seks.

3.4.2 Når Martinus beskriver symboler eller billeder, skrives i teksten, hvad det er, Martinus peger på/taler om, fx "den røde ring på symbolet".

3.4.3 Redaktionelle kommentarer og noter

- Kommentarer fra afskriften kan medtages i bearbejdelsen i kantede parenteser, fx [stor latter], [hosten overdøver Martinus].
- Henvisninger til andre steder i værkerne, hvor emnet uddybes, kan ske ved en note.
- Andre redaktionelle kommentarer til teksten.

3.5 Tekst, der kan ændres:

3.5.1 Generelt kan teksten bearbejdes for at gøre sproget mere flydende. Herunder kan flere korte udsagn slås sammen og ordstillingen kan ændres, når det skønnes hensigtsmæssigt. Hvis der ikke er særlig grund til andet, benyttes Martinus' eget ordvalg og rækkefølge af ord og sætninger.

3.5.2 Ord, som gør teksten mere klar eller entydig. Eksempel: "Det ..." kan ændres til "Mennesket ...".

3.5.3 Ord, der gør sprog og grammatik stringent. Eksempler:

- Ental til flertal og omvendt.
- Ubestemt form til bestemt form og omvendt.
- Nutid til datid og omvendt.

3.6 Anden justering af teksten:

3.6.1 Teksten inddeles i relevante afsnit efter tekstens emner og naturlige ophold i det talte. Ved emneskift forsynes afsnittene med en passende overskrift med et ordvalg fra teksten i afsnittet, ligesom Martinus selv gjorde, når hans artikler blev publiceret i Kosmos.

3.6.2 Punktum, komma, tankestreg, semikolon m.v. efter behov. Der bruges grammatisk komma. Kursiv kan bruges ved udsagn, der betones stærkt af Martinus. Anførselstegn kan bruges omkring bibelcitater og direkte tale m.m.

3.6.3 Forklaring af symboler gengives kun:

- hvis symbolet samtidig gengives, eller
- hvis der henvises til, hvor symbolet er gengivet i Martinus' værker.

Kommentarer til andre lysbilleder gengives kun:

- hvis billedet samtidig gengives, eller
- hvis billedets indhold/udseende beskrives.

3.6.4 Bibelcitater og andre citater, som Martinus fremfører frit efter hukommelsen, korrigeres normalt ikke. De kan dog bearbejdes efter samme regler som det øvrige foredrag. Om nødvendigt kan en note henvise til det korrekte bibelcitát/ordsprog.

3.6.5 Forældede ord og bøjningsformer samt standarder for specialudtryk følger bilag 1-2 i Institutets retningslinjer for udgivelse af Det Tredje Testamente (bøger), der ligger på www.martinus.dk.

4. Formalia

Afskriften skal kontrolleres og godkendes af mindst to andre personer.

Bearbejderen skal høre Martinus' foredrag, inden teksten bearbejdes. Bearbejdelsen skal kontrolleres af mindst to andre personer. På møder gennemgår man sammen bearbejdelsen og bliver enige om det endelige forslag til bearbejdet tekst.

Bearbejdelsen skal godkendes af rådet (Martinus Instituts bestyrelse). Nærværende retningslinjer godkendes ligeledes af rådet og offentliggøres på Instituttets hjemmeside.

Martinus Institut, april 2015.

Godkendt i rådet.

Bilag 1

Eksempel på bearbejdelse

Afskrift

Så er der jo endelig det, at jeg forklarede Dem jo sidste gang noget om de her fænomener, der kan forekomme, og lige sådan materialisationer, som der kan forekomme, som er kendsgerninger, og nu skulle jeg så forklare Dem lidt om, når nu menneskene dør. Så kan man allerede her nogenlunde forstå eller vide, hvad vi kommer til at opleve, hvis man kender det menneskes struktur.

Nu ser De her et felt (skrab). De ser, der er et sort felt her, og et hvidt felt her (skrab, skrab), og det er inddelt i små bitte lodrette felter. Det betyder, at hvert felt er en bevidsthed. Og her nede ser De en bevidsthed, der er meget sort. Det er et meget primitivt væsen. Og her er det lidt mere hvidt. Vi kan også sige, at det er kristusbarnet, der vokser, det er kristusmentaliteten. Det er her hvor dyret bliver til menneske. Det er kristusmentaliteten, der vokser.

Menneskene består jo. Det ufærdige menneske består jo af to slags naturer, den dyriske natur, og så den menneskelige. Forskellen på den dyriske natur er dette, at enhver er sig selv nærmest, den stærkeres ret. Det er om at gøre, at man hævder sig selv. Den menneskelige natur er dette, at man ønsker at være en sol, man ønsker at være til glæde og velsignelse for andre. Man vil hellere give end tage, og man, og lige sådan med den intellektualitet, der så. Det så udvikler. Og det er det, vi ser her, disse forskellige stadier, væsener der er højere og højere udviklede, hvor kristusmentaliteten bliver større og større.

Når nu der er tale om, at den åndelige verden er baseret på vor bevidsthed, på vor tanke, der er ingen fysiske skabelser på det åndelige plan, så er det jo soleklart, så bliver det åndelige plan, det må jo blive, det kommer vi jo til at opleve i forhold til den bevidsthed, vi har. Har vi nu meget af det lyse, eller vi har lige meget af det, så bliver det også bestemmende herovre, fordi vi skal igennem dette her felt, for at komme opad. Her ser De de andre åndelige planer, men dem kender religionerne ikke noget til. ... De kalder det paradys. Men nu kender vi det jo, fordi vi kender kredsløbene, og vi kender energernes placering, bevidsthedsenergiernes placering. Og derfor kan vi fortælle, derfor kan vi lære at forstå, hvad det er, der sker, og hvorfor vi har de evner.

Bearbejdelse

Symbolet skal vise, hvad der sker, når menneskene dør. Hvis man kender det enkelte menneskes struktur, kan man allerede på forhånd nogenlunde forstå eller vide, hvad det vil komme til at opleve, når det går over på det åndelige plan.

Nederst på symbolet ser vi en række små lodrette felter, hvor hvert felt symboliserer en bevidsthed. I det første felt er der meget sort, hvilket skal symbolisere et meget primitivt væsen. I det næste felt er det lidt mere hvidt. Det er udtryk for, at kristusbarnet eller kristusmentaliteten vokser. Det er her, at dyret bliver til menneske.

Det ufærdige menneske består af to forskellige naturer, den dyriske og den menneskelige. Den dyriske natur er dette, at enhver er sig selv nærmest, at den stærkeres ret gælder, at det gælder om at hævde sig selv. Den menneskelige natur er dette, at man ønsker at være en sol, at man ønsker at være til glæde og velsignelse for andre, at man hellere vil give end tage. Ligesådan er den intellektualitet, væsenet udvikler, en del af den menneskelige natur. Det er disse forskellige stadier, vi ser forneden på symbolet. Fra venstre mod højre ser vi, at væsenerne bliver højere og højere udviklede, og at kristusmentaliteten bliver større og større.

Der er ikke fysisk skabelse på det åndelige plan. Den åndelige verden er baseret på vor bevidsthed, på vor tanke, og man kommer derfor til at opleve det åndelige plan i forhold til den bevidsthed, man har. Mængden af det lyse og det mørke i bevidstheden bliver bestemmende for, hvad vi kommer til at opleve i den åndelige sfære, der er symboliseret ved det sort-hvide område lige over den orange figur. Vi skal igennem dette område for at komme opad til de andre åndelige planer. Disse åndelige planer kender religionerne ikke noget til, de kalder det paradys. Men når man kender kredsløbene og bevidsthedsenergiernes placering, kan man lære at forstå, hvad der sker, og hvad man med sine evner kan opleve efter døden.

(Uddrag fra Det Evige Verdensbillede, bog 6, stk. 91.3)